

РЕШЕНИЕ

№ 6332

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3226** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА (КРС), представлявана от юрк. А. П, срещу РЕШЕНИЕ от 05.02.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 110-^{ти} състав по н.а.х. дело №12092/2012г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Поддържа, че извършеното нарушение е било безспорно доказано, поради което и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника по чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №0392/28.11.2011г. на председателя на КРС.

ОТВЕТНИКЪТ – [фирма] ([фирма]) оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. И., поддържа, че решението на първостепенния съд е обосновано и правилно и моли касационната инстанция да го остави в сила.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Павлов от Софийска

градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №0392/28.11.2011г. на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 60000 (шестдесет хиляди) лева, на основание чл.325, ал.1 във вр. с чл.336 ЗЕС, за това, че не е изпълнил задължението си по чл.44, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един национален географски код за направление (ФС) и не е осигурил възможност на абонат на номер 02/8520043 да запази географския си номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга, с което е нарушил т.2.9.1. от Разрешение №1577/25.09.2009г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга (Разрешението).

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №0392/28.11.2011г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН във вр. с чл.337, ал.2 ЗЕС и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). При издаване на НП не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да го опорочават или да ограничават правото на защита на лицето, посочено като нарушител. Решаващият състав на съда е приел, че макар в АУАН и в НП нарушението и обстоятелствата при които е извършено да са детайлно описани, установените факти не съответстват на дадената им правна квалификация и следователно материалният закон е бил приложен неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 110-^{ти} с-в: Между ответника по касация [фирма] и Р. Д. Н. съществува облигационно отношение за предоставяне на телефонна услуга за номер 35928520043, който е активен от 24.03.1988г. и за който няма неизплатени задължения. Съгласно т.2.9.1. от Разрешението [фирма] е длъжно да осигурява възможност на своите абонати да запазват географския си номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга. На 22.02.2011г. [фирма] е подало до [фирма] заявление №М. за пренасяне на номер 35928520043 с абонат Р. Д. Н.. На същата дата е бил върнат отговор с код „1” – номерът не съществува или не е на посочения абонат. На 24.02.2011г. при ответника по касация е получено ново заявление с №М. за пренос на номер 35928520043 с абонат Р. Д. Н., за което също е върнат отговор с код „1”. По подадена от Р. Н. жалба на 17.03.2011г. е била извършена проверка от длъжностни лица на касатора, при която е установено, че не са налице основания за отказ за преносимост, предвидени в чл.43, ал.1 от Функционалните спецификации – по това обстоятелство страните не са и спорили.

При вярно установена фактическа обстановка първостепенният съд е направил неправилен извод относно правната квалификация на деянието.

С оглед на изложеното настоящата съдебна инстанция намира, че НП е издадено от компетентен орган в съответствие с процедурните правила и материалния закон. Безспорно са установени нарушението и вината на нарушителя. Спазването на условията по индивидуалните разрешения са абсолютно задължителни и не могат да бъдат нарушавани. Наложена санкция е в законоустановените граници, като отговаря на тежестта на нарушението, на степента на обществената му опасност и с нея могат да се постигнат целите на наказанието.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на КРС, 110^{-ти} с-в е неправилно на основание чл. 348, ал.1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. На основание чл.222, ал.1 АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди НП №0392/28.11.2011г. на председателя на КРС.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал.1 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 05.02.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 110^{-ти} състав по н.а.х. дело №12092/2012г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №0392/28.11.2011г., издадено от председателя на КРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 от АПК и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.